

monitor

kontakblad voor het personeel
van de „stichting het juliana ziekenhuis“, koning lodewijklaan 401
juni 1980, 9e jaargang nr. 9

Van de redactie

Met veel elan maken wij ons op voor het vieren van een uitbundige vakantie. Wij hebben weer (te) veel van onszelf moeten geven om u elke maand uw Monitor te kunnen laten lezen en wij vertonen daarvan ernstige vermoeidheidsverschijnselen. Dit komt mede omdat ruim 90% van de lezers van dit blad nooit kopij heeft ingezonden. Daar wordt je toch ook dood-moe van! Op de Monitor ditmaal de ziekenomroep „De Zonnegolf”, een instelling, die onze steun, onze sympathie en onze aandacht ruimschoots verdient.

Het afscheid van de heer Loois was ondanks de droevige oorzaak een opgewekt gebeuren, waarvan u een (foto-)reportage aantreft.

De P.V. besloot het seizoen met een gezellige avond en een geslaagde vistocht; Monitor vond enkele van de daar aanwezigen bereid om de ervaringen voor uw blad vast te leggen.

Vakantiegangers: gaat heen in vrede maar ook in veiligheid, want ook diegenen, die nooit voor Monitor schrijven, worden graag heelhuids teruggezien door de redactie van

Monitor

juni 1980 9e jaargang no. 9

Redactie:

P. Bakker Schut (hoofdred.)

A. G. Zimet (plv. hoofdred.)

Zr. T. Visser

Zr. G. Kleinpaste-Küpers

Mevr. J. van Ark-Nijkamp

J. D. R. Bruinsma

W. A. van Seters en Zn. (foto's)

T. Dam (foto's)

Mej. M. H. Snel (sekr.)

Inleverdatum van kopij en advertenties
vóór de 10e van de maand bij het sekretariaat

Mededelingen

Premiereduktie autoverzekeringen

M.i.v. 1 juni 1980 wordt voor nieuwe verzekeringen en vervangingen de premiereduktie voor de kollektieve autoverzekering bij Centraal Beheer verhoogd van 35% tot 45%. Voor bestaande verzekeringen geldt de verhoging van de premiereduktie per eerstvolgende prolongatiedatum liggende op of na 1 juli 1980. De geldende no-claim-kortingen blijven ongewijzigd.

Salariswijzigingen per 1-7-1980

M.i.v. 1-7-1980 worden de salarissen gekort met een percentage van 0,3 tot 0,7. Dit betekent dat een ieder de komende maanden een lager salarisbedrag ontvangt dan voorheen. Daartegenover staat wel dat 21-jarigen en ouderen een toeslag wordt gegeven van f 26,- bruto per maand. Deze toeslag bedraagt voor

17-jarigen	f 18,20
18-jarigen	f 20,15
19-jarigen	f 22,10
20-jarigen	f 24,05

Zij die een salaris genieten van f 3.828,- of hoger gaan erop achteruit; diegenen, die minder verdienen dan f 3.680,- zullen een (bescheiden) stijging van hun inkomen ontvangen.

De salarissen van leerling-verpleegkundigen zijn als volgt vastgesteld:

1e jaars f 1.359,- + f 20,15

2e jaars f 1.490,- + f 22,10

3e jaars f 1.661,- + f 24,05

Pensioenfranchise en -grensbedrag

Het bedrag van de franchise (dat bedrag, waarover men geen pensioenpremie behoeft te betalen) is gewijzigd van f 1.459,- per maand in f 1.464,- per maand.

Het grensbedrag voor het verkrijgen van het ambtenaarschap in de zin van het ABP is verhoogd van f 7.678,- tot f 7.763,67.

Dienstkleding

Om te voorkomen, dat in de nabije toekomst een bedrag in rekening gebracht moet worden voor zoekgeraakte kledinghangers, wordt u er op gewezen, dat het de bedoeling is dat de hangers in de linnenkamer achterblijven, terwijl u uw kleding meeneemt. De nog op de afdelingen aanwezige hangers worden gaarne ingewacht bij de linnenkamer.

Herinnering

Waarschuwing

Helaas blijkt het noodzakelijk onze medewerkers te moeten waarschuwen voor diefstal in het ziekenhuis en in de personeelsflat.

Met de bekende regel in het achterhoofd „voorkomen is beter dan genezen” wijzen wij met nadruk op het gebruik van garderobekasten of andere afsluitbare ruimten.

Uiteraard is het verstandig om zo weinig mogelijk kostbare spullen, geld en cheques e.d. mee te nemen. Mocht u onverhoopt toch

dan verzoeken wij u dit onmiddellijk aan te geven bij de politie.

de afd. personeelszaken

Uit het bestuur

Verslag uit de bestuursvergadering van 28 mei j.l.

De heer A. J. Koelemay, zenuwarts, is definitief toegelaten tot de medische staf.

Het adviescollege, dat de Stichting Samenwerkende Ziekenhuizen Apeldoorn zal gaan adviseren, wordt voor de Juliana delegatie als volgt samengesteld:

- de directie (heren Bulstra en Bottinga)
- 2 leden van de medische staf
- de heer J. Baars namens MC/GO
- de heer Y. H. D. Kramer namens de diensthoofden

Er wordt nu nog gezocht naar een onafhankelijk voorzitter.

Het adviescollege zal worden geïnstalleerd na de totstandkoming van de Stichting Samenwerkende Ziekenhuizen Apeldoorn.

In het bestuur van de Stichting Samenwerkende Ziekenhuizen zullen namens het bestuur van ons ziekenhuis zitting nemen:

- de heer M. v. d. Bent
- de heer H. van IJzinga-Veenstra
- mevrouw A. F. H. Lourens-Schagen
- mevrouw M. W. Boelkens-v. d. Heijden

Ook hier is men nog op zoek naar een onafhankelijk voorzitter.

De statuten van de Stichting worden op korte termijn in de inspraak gebracht.

Mevr. M. W. Boelkens-v. d. Heijden

Vergeet, wanneer u op vakantie gaat, uw foto-toestel niet. In de Monitor-vakantiefotoprijsvraag kan uw beste kiek beloond worden. Hoe? In de vorige uitgave van Monitor (mei-nummer) vindt u de benodigde informatie. Succes!

Waarom?

Waarom is de weg naar de volwassenheid zo moeilijk te gaan?

Waarom ben ik juist telkens de goeie richting kwijt en loop ik tegen hindernissen aan?

Waarom mis ik de juiste kracht om op de goeie weg te komen?

Waarom krijg ik geen tijd om m'n wonden te verbinden, die ik tijdens de reis heb opgelopen?

Waarom duurt de reis toch zo lang en is het einde nooit in zicht?

Waarom ben ik zo bang om te zoeken naar het licht?

Waarom mis ik juist de moed om door te lopen?

en ben ik toch altijd op het pad?

Waarom blijf ik steeds maar hopen dat . . .

Ja, wat hoop ik eigenlijk?

Ach, eigenlijk niets, alleen geef me een beetje geluk.

Zodat ik ook het einde haal net als iedereen.

P. B. (ex-patiënt)

Op de Monitor

DE ZONNEGOLF

„meer dan 20 jaar oud, maar nog steeds groeiend“

Ieder jaar op eerste Paasdag wordt op het marktplein een Paassamenkomst gehouden. Ruim twintig jaar geleden waren daar twee jongelui met een bandrecorder bij aanwezig, om het zingen op te nemen en later af te draaien voor kennissen, die in Randerode verpleegd werden. Van zaal naar zaal gaande ontmoetten zij veel belangstelling, ook van andere zieken; het idee van een radio-omroep voor langdurig zieken was geboren.

Het eerste studiootje bevond zich op een zolder aan de Asselsestraat en via de huisinstallatie van Randerode hadden zieken de gelegenheid wat afleiding en ontspanning te krijgen. De omroep, die de naam de Zonnegolf kreeg, groeide, steeds meer tehuizen voor chronisch zieken toonden belangstelling en profiteerden mee. De studio werd te klein en een grotere behuizing werd betrokken, een deel van een aan de gemeente toebehorende schuur, die achter de brandweerkazerne stond. Ook het toenmalige St. Liduina Ziekenhuis sloot zich aan en in toe-

nemende mate werden bandprogramma's in de studio opgenomen en op vele plaatsen afgedraaid. Een peuk in een afvallemmer betekende het einde van deze studio, die volledig afbrandde. De NOS sprong bij op technisch gebied, de Apeldoornse bevolking financieel. De Gemeente stelde een pand ter beschikking aan de Arnhemseweg, waar tot op heden de Zonnegolf huist.

Al in 1954 was door een aantal Apeldoornse ingezetenen een stichting in het leven geroepen die de naam „Levensvreugde-Aktie Apeldoorn“ droeg. Het doel van de stichting was „te helpen in de strijd tegen eenzaamheid en verveling“. Het was de tijd, dat de televisie in opkomst was en zo kwam het, dat met gelden afkomstig van kollektes en de opbrengsten (gedeeltelijk) van zomerkermis, zieke Apeldoorners konden worden verblijd met een televisietoestel, waarvan er meerdere per jaar konden worden uitgedeeld. Het was de welvaart echter, die langzaam maar zeker deze activiteiten teruggedrong, omdat steeds meer mensen zich een televisietoestel konden permitteren. De stichting Levensvreugde-Aktie floreerde minder goed.

Een fusie tussen de beide organisaties, op 23 november 1971, resulteerde in de oprichting van de stichting „Levensvreugde-Aktie de Zonnegolf“, omroep en ontspanningsgroep voor zieken en bejaarden te Apeldoorn. Een hele mond vol, vandaar dat iedereen het heeft over de Zonnegolf. De heer W. den Besten is sekretaris en broeder Jacques Pessers (inderdaad, van de IC), is 2e sekretaris. Van hen voornamelijk stamt de informatie over het verleden, het heden en de toekomst van de Zonnegolf.

De studio aan de Arnhemseweg 82 draagt een professioneel karakter; er bevindt zich zowel beneden als boven een studio. De controlekamer bevat onder meer een imposant schakelpaneel. Onlangs nog heeft Harold Piket van de RONO (Radio Omroep Oost en Noord) bij een bezoek aan de studio de uitspraak gedaan: „Ik wou dat wij zo iets hadden . . .“

Van de activiteiten van de Zonnegolf is het omroepwerk het meest bekend. De verzoekprogramma's hebben veel belangstelling, temeer omdat een scala van mogelijkheden aanwezig is: lichte muziek, klassiek, cabaret, operette, voor elk wat wils. Verder is er een sportuitzen-

Z.g. „lijnset“; hiermee zijn verbindingen van ziekenhuis naar studio en vandaaruit rechtstreeks naar andere ziekenhuizen mogelijk.

ding op zondag plus een programma van geestelijke muziek. Op de zaterdagmiddag is er een kinderuitzending, terwijl er 's ochtends een programma voor Turkse luisteraars is. Tenslotte zijn er iedere avond twee korte uitzendingen, waarin aktueel nieuws uit Apeldoorn te beluisteren is. Deze service is tot stand gekomen dank zij de medewerking van de Nieuwe Apeldoornse Courant. Alles bij elkaar schat men, dat dat zo'n 150 mensen dagelijks naar de uitzendingen luisteren.

Naast al dit omroepwerk echter doet de Zonnegolf meer. In verschillende Apeldoornse tehuzen vinden allerlei activiteiten plaats: kwissen, hersengymnastiek en zelfs kompetities daarin. De finale hiervan is een feestelijk gebeuren, dat onlangs in Casa Bonita heeft plaatsgevonden. Jaarlijks wordt een ontspanningsmiddag aangeboden aan langdurig zieken en bejaarden. De afgelopen jaren vond dit gebeuren in Orpheus plaats, maar voor de bedlegerigen en rolstoelpatiënten gaf dit toch wel problemen. Vorig jaar is voor het eerst een zaal in Groot Schuylenburg ter beschikking gesteld, die gemakkelijker toegankelijk is. Met behulp van speciaal daarvoor ingerichte wagens van het Rode Kruis konden zelfs bedpatiënten meegenieten. De artiesten doen meestal belangeloos of tegen een geringe vergoeding mee. Ook dit jaar, op 11 oktober, zal de Zonnegolf deze manifestatie weer aanbieden aan de Apeldoornse zieken en bejaarden.

Alle bovengenoemde activiteiten en uiteraard ook de apparatuur kosten veel geld. Naast opbrengsten uit kollektes (zo'n f 10.000,- per jaar), verleent de Gemeente subsidie (f 4.500,- per jaar) en ook de ziekenhuizen dragen een niet gering steentje bij (f 4.000,- per jaar per ziekenhuis). De overige tehuzen, die aangesloten zijn,

leveren eveneens een bijdrage. Tenslotte komt er nog wat geld binnen via donaties.

De toekomstige activiteiten van de Zonnegolf zullen voor een groot deel worden bepaald door nieuwe technische ontwikkelingen. Hierbij is vooral de CAI (Centrale Antenne Inrichting) waar over enige jaren heel Apeldoorn op zal zijn aangesloten, een belangrijke mogelijkheid voor de Zonnegolf om een veel groter aantal luisteraars te bereiken. Het bestuur heeft contacten met het gemeentebestuur, om te trachten in de toekomst te komen tot het krijgen van een eigen kanaal op de „kabel“, zodat dat in principe iedere Apeldoornse de Zonnegolf uitzendingen thuis zal kunnen ontvangen. Vanzelfsprekend wordt door de Zonnegolf voornamelijk gedacht aan de langdurig zieke thuis en aan bejaarden. Men kan zich ook voorstellen, dat uitzendingen via de CAI voor een aantal patiënten de overgang van een ziekenhuisopname naar de thuis-situatie wat helpt vergemakkelijken, wanneer althans één aspect van de opnameperiode ongewijzigd doorgaat. Ongetwijfeld zal een dergelijke uitbreiding geld gaan kosten, omdat de apparatuur aan de nieuwe situatie zal moeten worden aangepast.

De Zonnegolf streeft ernaar, de patiënt zoveel mogelijk actief in te schakelen bij het tot stand komen van programma's, die op de verpleegafdelingen zelf worden gemaakt. Naast de eigen inbreng van de patiënt, zal met name de medewerking van de verpleging van groot belang blijken te zijn voor het slagen van zo'n projekt. De vrijwillige inspanningen van de Zonnegolf-medewerkers verdienen het in ieder geval.

Studio, waar o.m. de life-uitzendingen verzorgd worden.

Afscheid hr. G. Loois

Op 5 juni j.l. nam ons ziekenhuis afscheid van de heer G. Loois, hoofd technische dienst, die ons met vervroegd pensioen ging verlaten. De heer Loois trad in 1961 als bouwkundig hoofd-opzichter in onze dienst, nadat hij daarvoor enige jaren een soortgelijke functie bij de Gemeente Apeldoorn had vervuld. In 1968 werd hij hoofd technische dienst. Een zeer groot aandeel had hij in de bouw van ons nieuwe ziekenhuis; eerst bij de bouw van de F-vleugel en daarna bij de overige nieuwbouw was hij het die de directie bijstond met het oplossen van de vele technische problemen.

Een val tijdens de gladheid in de beruchte februari-maand 1979 deed hem zo ongelukkig terecht komen dat hij een gekompliceerde heupbreuk opliep, tengevolge waarvan hij zijn functie moest neerleggen.

Een groot aantal belangstellenden zorgde voor een gezellig geroezemoes op de zesde verdieping. Vele mensen uit de bouw- en technische wereld waren ook aanwezig om de man, met wie ze zo lang hadden samengewerkt een afscheidskadoetje aan te bieden.

De technische dienst bood z'n scheidende chef een brievenbus met inhoud aan; hoeveel briefjes erin zaten bleef voor ons een raadsel.

Heer Loois, ook namens Monitor, alle goeds voor de toekomst en zorg dat u blijft lopen, met of zonder stok.

Ervaringen van een zeevrouw (3)

Het is 31 maart en om 17.00 uur gaan we buitengaats Colombo (op Sri Lanka) voor anker. Het is windstil en 37°C in de schaduw. Er zijn nog 13 wachtende schepen voor ons. Op 1 april krijgen we een ligplaats aan de kade en worden er aardappelen gelost. De lokale havenwerkers brengen hun eigen bewakers mee en ook de stuurliu houden konstant toezicht op de lading. Ik zie enorm veel kleine, donkere, magere mensen aan wal, blootvoets. De mannen gekleed in overhemd en een lap stof tot op de enkels om de lendenen gewikkeld, de vrouwen in een sari. Wederom ondervind ik veel bekijks vanwege het blonde haar, doch hier vanuit alle lagen van de bevolking. Veel mensen, vooral kinderen, moeten mij even aanraken. Is mijn man erbij, dan blijven zij haast eerbiedig op een afstand en lijken zij zelfs een beetje bang. Ik voel me net een filmster uit Hollywood en ik ben blij dat dat niet altijd zo is, want ik vind het niet aangenaam. Niets zeggen en negeren helpt ook hier een beetje, al blijft men kijken. Er wordt gebeld om zeep, balpennen en geld.

We nemen een linksrijdende taxi naar het centrum van Colombo. Badend in het zweet van de hitte en met angst en beven, tuimelen we daaruit bij het Intercontinental Hotel. Stoplichten worden namelijk genegeerd en verkeersregels zijn vooral gemaakt om niet op te volgen. Trottoirs zijn er niet en alles en iedereen loopt midden op de weg. In onze ogen is het een complete chaos. Een slokje op deze eerste kennismaking is gewenst en dat blijkt niet duur te zijn. Er verblijven hier veel Amerikanen en Duitsers. Toch wagen we ons nogmaals in een taxi en gaan naar het prachtig gebouwde Omeroy Hotel (vierkant rondom een binnenplaats gebouwd). De aankleding is kleurrijk met vaandels in het midden, prachtige bloemen en luxe winkeltjes. Buiten slapen de mensen op straat. Toch is het overdag betrekkelijk veilig in de stad en 's morgens vroeg winkel ik wat en koop alleen maar thee.

De rest van de dag zoek ik verkoeling in onze airconditioned hut. Plotseling hoor ik kabaal buiten en er staan 150 geüniformeerde schoolkinderen van 4 tot 12 jaar met onderwijzer onderaan de gangway. Zij willen het schip bekijken, natuurlijk in de hoop van alles te krijgen. Als de werkliu van boord zijn, klimt het spul

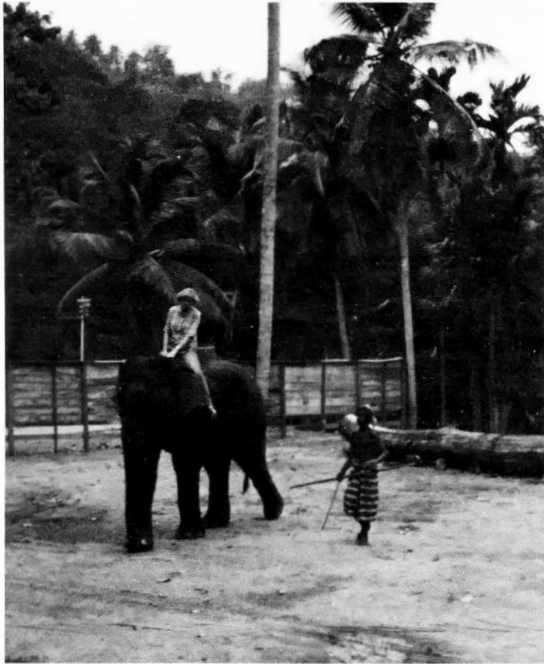
naar boven en vraagt om onze namen. Een stagiair WTK is zo naïef zijn naam te noemen. Dat gaat als een lopend vuurtje door de groep en die jongen heeft geen leven meer, want hij wordt aldoor aangeropen om geld, foto's, lege bierflesjes en balpennen. Ik maak enkele foto's en krijg direkt het verzoek van de onderwijzer om er van ieder kind een te maken. Aangezien dat er 150 zijn, weiger ik lachend, maar hij blijft maar doordrammen tot vervelens toe. Weglopen is de enige oplossing.

Vandaag maken we met 15 bemanningsleden een tocht van \pm 500 km. over dit prachtige eiland. De Engelse invloed is duidelijk merkbaar aan bouwstijl, uniformen, eetgewoonten en de lange rijen geduldig wachtenden. We stoppen bij een slangebezweerder. Hij gooit een mand open en speelt op een fluit. Een kobra danst omhoog. Een andere mand gaat open en daar komt een python uitgerold. Terwijl ik mijn fototoestel pak, voel ik plotseling de koude huid van dit zware beest in mijn nek. De leukerd heeft het dier om mijn hals gehangen en aanvankelijk denk ik het te besterven. Doch aangezien alles went, geef ik enkele minuten later instructies hoe mijn fototoestel werkt (Ben heeft dienst en is er dus niet bij), terwijl ik de python achter de kop vasthoud en de staart om mijn benen voel kronkelen. Een bijzondere ervaring, is dat. Gelukkig is het beest ongevaarlijk gemaakt en zwaar verdoofd.

De volgende stop is bij een rubberfabriek. Te zien is, hoe het sap wordt getapt. In de fabriek wordt dit ingedikt en tot dikke vellen geperst. Als dit goed droog is, perst men het tot flinterdunne velletjes, welke gezuiverd worden van verdikkingen. Bijeen gehouden worden deze naar fabriekjes vervoerd, alwaar verwerking tot en in produkten plaatsvindt.

Een theefabriek bezichtigen we ook. De jonge scheuten van de plant worden geplukt, gedroogd, gemalen, gesorteerd en gezeefd. Dit laatste deels met machines en deels met de hand. Zijn alle processen achter de rug, dan zoeken vrouwen met de hand nog de achtergebleven takjes uit de thee. De thee wordt met de hand verpakt.

Om het industristiële gedeelte af te ronden bezoeken we een Batik-drukkerij. Hier wordt niets machinaal gedaan. Drie mannen tekenen in een donker vertrekje patronen op zijde of India katoen. In een zaaltje bewerken meisjes, op krukjes gezeten, de stof met warme, vloeibare was met paraffine. Na verschillende was- en verfbeurtten wordt de was verwijderd. De vervaardiging van een maanden in beslag.

M'n eerste rijles . . .

En nu komen we in een olifantencentrum en ja hoor, ook ik maak een ritje op een van deze kolossen. Die van mij sjouwt echter geen boomstam mee, wat makkers van hem wel doen. De oppassers wassen de dieren elke dag, wat me bijzonder aangenaam lijkt in deze temperatuur.

De Peradeniya Botanic Gardens vormen een waar paradijselijk oord met allerlei soorten orchideeën en bomen vanuit de gehele wereld. Helaas kunnen we hier slechts veel te kort vertoeven, daar we in feite een tweedaagse toer maken op één dag in verband met ons e.t.s. (Expected Time of Sailing).

In Kandy, de oude hoofdstad van het eiland, die moderner aandoet dan Colombo, maar heel mooi gelegen is in de bergen, bekijken we de Roze Tempel. Het Engels van de gids blijkt echter een eigen brouwsel te zijn, zodat ik nog weinig weet van dat bouwwerk, al begrijp ik wel dat hier veel „heilig” is, want alleen priesters mogen het merendeel der deuren door.

Thee drinken we in een restaurant op de plaats waar de filmopnames gemaakt zijn voor „De brug over de River Kwai”. De plantengroei is overweldigend. En wij in Holland maar de yucca's voorzichtig vertroetelen, terwijl ze hier in de vrije natuur frank en vrolijk prachtig groeien. Dag Ceylon, het was me aangenaam, hoewel bijzonder vermoeiend en erg warm.

We beginnen nu aan de reis naar Indonesië, waar we de kust langs gaan. Er is al te verstaan gegeven, dat niet alle plaatsen geschikt zijn om aan wal te gaan in verband met berovingengevaar.

De evenaar wordt gepasseerd, maar de Neptunus-doop blijft uit. Enerzijds vind ik dat een opluchting en anderzijds toch ook wel weer jammer. Pasen vierden we op volle zee en in de hitte. Ik beschilder dapper eieren voor de bemanning en laat ze daarna in de koelkast zetten. Wat gebeurt er . . . de ijskast valt uit . . . water overal . . . en de beschilderde eieren doorgelopen. Maar niet getreurd, 1e Paasdag spelen we 's middags met de hele bemanning „Horse Race”, een soort ganzebord. Aangezien er aan boord niet om geld gespeeld mag worden, doet men dat om pilsjes. Ik win er 24, maar verlies er 22. Drinken doe ik ze echter niet. Op zee moet je erg voorzichtig zijn met drankgebruik want dat loopt snel op.

Mensen, dit was het weer. De volgende keer hoop ik wat over mijn ervaringen in Indonesië te spuien.

Groetjes,

Karin van Assema-Kasper

Sluitingsavond P.V.

De sluitingsavond van de personeelsvereniging, gehouden op 30 mei, mag zeer geslaagd worden genoemd.

De Instuif was omgetoverd tot een internationaal restaurant, waar allerlei heerlijkheden lagen uitgestald. Een originele opzet van het bestuur, dat er telkens in slaagt iets anders te verzinnen.

Boer Cees serveerde haring en stond achter de tap,

Ook was er Franse, Duitse en zelfs Oosterse hap,

Je stond er soms voor in de rij,
Maar 't was dan ook een lekkernij.

Eén ding blijft toch te wensen:

Waar blijven al die mensen?

Bij Bingo volle zalen

Dàn valt er wat te halen.

Kom voortaan met z'n allen,

Het zal u goed bevallen.

Tenslotte dank aan het P.V.-bestuur voor deze fantastische avond. Wat doen die mensen toch veel werk voor ons.

Bestuur: een prettige vakantie toegewenst!

R. Menninga

Van de groene tafel

Het handicap-toernooi verloopt ook dit jaar uitermate spannend. Er is niemand meer zonder verliespunten en er zijn nog drie serieuze kanshebbers om voor de hoofdprijs, de felbegeerde HJZ-beker, in aanmerking te komen. De strijd gaat opgewekt, doch verbeterd voort; wij verzoeken echter alle deelnemers wel om regelmatig het programma af te werken. anders wordt de voortgang te zeer belemmerd.

Wij zullen volgend jaar wederom met vijf teams de competitie in gaan; heel optimistisch koesteren wij de hoop om volgend jaar zelfs een zesde team op de been te brengen. En dan is de capaciteit ten volle benut, want voor meer teams is geen ruimte.

Het succesvolle team van HJZ 1, dat weer voor een beker zorgde. Met excuses aan Jo v. d. Burg dat hij geheel in de schaduw staat, maar, bescheiden als hij is, zal hij zich daarin schikken.

U hebt nog een foto te goed van het succesvolle eerste team dat met een tweede prijs uit het regionale toernooi tevoorschijn kwam. Hier zijn ze dan, de Cruiffies van HJZ.

Alle tafeltennissers een goede vakantie gewenst! Denk eraan: de Instuif blijft ook gedurende de zomermaanden geopend. En dat is voor u de mogelijkheid om te zorgen dat u (nog) beter gaat spelen.

Verliezers niet wenen,
Maar nog beter trainen.

Berend Batje

Op de heenreis was het nog koud maar men was klaar voor het grote werk.

Zeevissen

Zaterdag 7 juni j.l. was weer de traditionele visdag van de P.V. Om kwart voor zes 's morgens ontvluchtten 40 man het door regen bedreigde Apeldoorn naar het zonnige westen.

Om 8.00 uur werden de trossen losgegooid en begon voor velen het avontuur pas goed. Na ongeveer een uur varen werd de visplaats bereikt. 1 Minuut later werd de eerste makreel al door Willem Gerritsen opgehaald. Wat er toen gebeurde, kon een amateurje als ik niet geloven. Sommige momenten was het ingooien en ophalen, af en toe met 5, 6 of 7 makrelen tegelijk. Toen de vangst minder werd stoomde de boot weer op, het bleek namelijk dat we afgedreven waren; toen we de oude plaats weer bereikten, begon het feest van voren af aan.

Helaas hebben enkele dames niet zoveel kunnen genieten van het vissen omdat ze geveld werden door zeeziekte, maar nadelige gevolgen daarvan zullen ze zeker niet overgehouden hebben, want bij het diner na afloop bleek men de tafel toch eer aan te kunnen doen.

's Avonds om 8.00 uur bereikten we allen moe, maar tevreden en het merendeel zwaar beladen met vis, de Instuif. We konden terugzien op een heel goed geslaagde tocht, die voortreffelijk georganiseerd was door Johan Weijn, hiervoor zeker mijn compliment. Ik hoop dat ik volgend jaar weer gaan zeevissen met hetzelfde succes en hetzelfde aantal deelnemers.

De gelukkigste visser, P. Zwart

De schoonvader van Peter Zwart moest 240 makrelen schoonmaken . . .

Personalia

IN DIENST:

mej. E. M. Brinkman (verpl.)
mej. C. Langhout (o.k.)
mej. J. M. Th. Grieving (verpl.)
mej. S. P. Braber (verpl.)
mevr. A. Schoonderwoerd-Tuit (verpl.)
mej. E. Beumer (civ. d.)
mej. L. Kraassenberg (verpl.)
mej. H. A. Rensen (verpl.)
mevr. Y. A. M. Wilbrink-de Ruyter (verpl.)
de leerling-verpleegkundigen: de dames P. F. van den Brink, E. W. A. van Gilst, J. S. A. Hester, P. Meerdink, M. T. M. van Mierlo, J. Nieuwenhuis, J. H. M. Roozen, J. Schiphorst, G. F. Willems, J. H. Wonink, C. A. van Zoelen en de heren M. J. Broekman en P. Vissink.

UIT DIENST:

mevr. J. G. Oosterberg-v. Veldhuizen (verpl.)
mevr. J. H. Alfing-Sterken (verpl.)
mej. F. T. Bomert (civ. d.)
hr. B. H. Bouwmeester (t.d.)
hr. J. Meboer (t.d.)
mej. J. C. Simao (verpl.)
mej. J. W. A. Elshof (verpl.)
mej. R. Smith (verpl.)
mej. E. J. M. Besseling (lab.)
mej. J. O. Sailolom (civ. d.)
mej. H. Kiezebrink (civ. d.)
mej. N. Pisarahu (civ. d.)

12½ JAAR IN DIENST:

op 1 mei j.l., de heer J. Hoefsmit

GEHUWD:

op 19 mei j.l. mej. A. M. M. Nijenhuis en dhr. R. E. W. Krikkert.
op 4 juni j.l. mej. J. Abrahamse en dhr. A. Doornhein.

GEBOREN:

op 16 mei j.l. Arjan Willem, z.v. dhr. en mevr. Strokappe-Rietveld.
op 24 mei j.l. Jurriën-Ewout, z.v. dhr. en mevr. de Jong-Griever.
op 30 mei j.l. Franny Cherylyn, d.v. dhr. en mevr. Holgado-Bejer.

LANGDURIG ZIEKEN:

mevr. S. M. A. ter Beek-Ypelaar (mentrix)
hr. G. van den Brink (lab.)
mej. J. M. Hijmans-Ruimerman (verpl.)
mevr. A. Idsardi-Siderius (civ. d.)
mej. H. van Kooten (verpl.)
mevr. A. Leeneman-Schiebergen (civ. d.)
mevr. J. Neuteboom Spijker-Veeneman (verpl.)
mej. J. E. Roest-v. Dijk (verpl.)
hr. J. C. van Rietschoten (civ. d.)
mevr. G. D. Rozema-Hekman (med. adm.)
mej. M. van 't Veld (civ. d.)
mevr. B. H. Willemsen-Honders (med. adm.)

Dankbetuiging

Hierbij wil ik directie en medewerkers van de personeelsflat hartelijk danken voor de belangstelling, die zij getoond hebben bij mijn 12½ jarig dienstverband.

J. Hoefsmit

Uitnodiging

Op 5 juli a.s. is het echtpaar J. (Jan) Kamphuis en C. Kamphuis-Boeve 45 jaar getrouwd. Zij geven een receptie in restaurant Malkenschoten van 16.00-18.00 uur.

Alle vrienden en bekenden zijn van harte welkom.

Een privé-rekening bij de persoonlijke bank? Wel zo gemakkelijk!

Rabobank
geld en goede raad